

عنوان مقاله:

بررسی اثر تنظیم کننده‌های رشد بر تولید کالوس از طریق کشت بساک در ارقام مختلف سویا (Glycine max)

محل انتشار:

هفتمین همایش بیوتکنولوژی جمهوری اسلامی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مریم حسن پور راد - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

علی زمان میر آبادی - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

افشین اسماعیلی فر - گروه گیاه پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

مهتاب صمدی - مرکز تحقیقات کاربردی شمال شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تاثیر تنظیم کننده های رشد در تولید کالوس در ارقام مختلف در محیط کشت از سه رقم سویا (max Glycine) تحت عناوین مونروئه، لیندارین، A3237 و سه تنظیم کننده رشدی (NAA,BA,2,4-D) در محیط کشت پایه (B5) استفاده شد و به ازای هر لیتر محیط کشت 90 گرم ساکارز و 7 گرم آگار اضافه گردید. پس از گذشت 30 روز از زمان کشت، حضور یا عدم حضور کالوس ها شمارش گردید. نتایج تجزیه واریانس نشان داد داده ها تفاوت های معنی داری در پاسخ به ژنوتیپ و محیط کشت برای شروع کالوس زایی و ماندگاری کالوس بعد از رشد وجود دارد. ولی در اثر متقابل بین محیط کشت و ژنوتیپ اختلاف معنی داری مشاهده نگردید. نتایج آزمون مقایسه میانگین به روش دانکن نشان داد که محیط کشت B5 غنی شده با یک میلی گرم در لیتر BA و چهار میلی گرم در لیتر D-2,4 و محیط B5 دیگر محتوی یک میلی گرم در لیتر BA و شش میلی گرم در لیتر D-2,4 از نظر آماری در یک گروه قرار گرفتند و بهترین پاسخ را برای تشکیل کالوس داشتند. همچنین ژنوتیپ مونروئه برای آندروژنیز پاسخ بهتری نسبت به رقم لیندارین و A3237 داشت.

کلمات کلیدی:

کشت بساک، Glycine max، B5 و کالوس زایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/376591>

